

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี เป็นการศึกษาเพื่อมุ่งแสวงหาปัจจัยเชิงเหตุในด้านสถานการณ์ทางสังคม และด้านจิตลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี โดยแบ่งตัวแปรที่ศึกษาเป็น 5 ประเภท 1) ตัวแปรปัจจัยเชิงเหตุด้านสถานการณ์ทางสังคม มีทั้งหมด 3 ตัวแปร คือ การสนับสนุนทางสังคม ตัวแบบที่กระทำดี และเจตคติที่ดีต่อการกระทำดี 2) ตัวแปรปัจจัยเชิงเหตุด้านจิตลักษณะ มีทั้งหมด 3 ตัวแปร คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน 3) ตัวแปรตามคือ ความตั้งใจที่จะกระทำดี 4) ตัวแปรลักษณะทางชีวะสังคมหรือภูมิหลังของเด็กและเยาวชนเป็นตัวแปรแบ่งกลุ่มย่อยในการศึกษา 5) ตัวแปรจิตลักษณะเดิมและจิตลักษณะตามสถานการณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการเพื่อตรวจสอบสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ 3 ประการ ซึ่งได้เสนอไว้แล้วนั้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้เลือกให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และสมมุติฐาน กล่าวคือ การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติเชิงบรรยายอย่างง่ายคือ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่ามัธยฐาน (Median) และพิสัย (Range) โดยคำนวณจำนวนและร้อยละกับข้อมูลนามบัญญัติ (Nominal) จำนวนค่าเฉลี่ย มัธยฐานและพิสัยกับข้อมูลระดับอัตราส่วน (Ratio) หรือระดับอันตรภาค (Interval) ใช้สถิติอ้างอิงในการทดสอบสมมุติฐาน กล่าวคือ ทดสอบสมมุติฐานที่ 1 และ 2 ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (Three – way analysis of variance) ทดสอบสมมุติฐานที่ 3 ใช้สถิติการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) นอกจากนี้ยังมีการใช้สถิติการชันรอนในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) ซึ่งจะกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งโดยใช้ลักษณะทางชีวะสังคมหรือภูมิหลังของเด็กและเยาวชน เพื่อให้ได้ผลที่ชัดเจนที่สุด การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติทั้งหมดนี้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคำนวณโดยคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล

ในบทนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะเริ่มจากการพิจารณาลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เห็นลักษณะของกลุ่มตัวอย่างโดยรวม และเพื่อให้เข้าใจถึงการแบ่งประเภทของ

ผู้ตอบออกเป็นกลุ่มย่อยในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการตีความผลการวิจัยและกำหนดขอบเขตการนำเสนอผลการวิจัย ในลำดับต่อไป จากนั้นเสนอผลของการวิเคราะห์ตามสมมุติฐาน สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่พบ นัยสำคัญทางสถิติ สัญลักษณ์ * แสดงว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ** แสดงว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และ *** แสดงว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .001 นอกจากนี้เปอร์เซ็นต์ทำนายที่เกิน 5 เปอร์เซ็นต์ก็จะใช้สัญลักษณ์ * ด้วย

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ทำการศึกษาความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเก็บข้อมูลจากเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดคิดในปี 2548 จำนวน 300 ตัวอย่าง เมื่อจำแนกจำนวนเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง ตามลักษณะชีวสังคมและสถานภาพด้านต่าง ๆ พิจารณาจำนวนและคำนวณค่าร้อยละเป็น ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวน ร้อยละ ของเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคมและสถานภาพด้านต่าง ๆ

ลักษณะทางชีวสังคม	สถิติ	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	300	100
ชาย	274	91.3
หญิง	26	8.7
ระดับการศึกษา	300	100
ต่ำ	216	72
สูง	84	28
อาชีพ	300	100
ไม่ประกอบอาชีพ	202	67.3
ประกอบอาชีพ	98	32.7
สถานภาพสมรสบิดามารดา	300	100
อยู่ด้วยกัน	203	67.7
ไม่ได้อยู่ด้วยกัน	97	32.3
เยาวชนพักอาศัยกับ	300	100
อยู่กับบิดามารดา	188	62.7
ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา	112	37.3
บิดามารดาประกอบอาชีพ	300	100
เกษตรกรรม	112	37.3
ไม่ใช่เกษตรกรรม	188	62.7

จากตารางที่ 4.1 เมื่อจำแนกตามลักษณะชีวสังคม พบว่า เด็กและเยาวชนในสถาน พิณิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 91.3) เป็น ผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 72 นอกเหนือจากนั้น เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนใหญ่ยังเป็นผู้ที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ (ร้อยละ 67.3) เมื่อพิจารณาสถานภาพด้านครอบครัวเป็นผู้ที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน (ร้อยละ 67.7) มากกว่าผู้ที่บิดามารดาไม่ได้อยู่ร่วมกัน (ร้อยละ 32.3) เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่กับบิดา มารดา (ร้อยละ 62.7) เป็นผู้ที่บิดามารดาประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมร้อยละ 37.3 นอกจากนั้น บิดามารดาประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกรรม (ร้อยละ 62.7)

2. ผลการวิเคราะห์ความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพิณิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี

การวิเคราะห์ส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ทั้ง 3 ข้อ จะทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติ 2 ชนิดคือ สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (Three – way analysis of variance) และสถิติการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) การวิเคราะห์ทั้งหมดกระทำกับตัวแปรหลัก (ตัวแปรตาม) คือความตั้งใจที่จะกระทำดี โดยจะ วิเคราะห์ตามลำดับดังนี้คือ

ลำดับที่ 1 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 3 ทาง (Three – way analysis of variance) ทำการวิเคราะห์ใน 3 รูปแบบคือ

รูปแบบที่หนึ่ง ใช้ตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร ในกลุ่มสถานการณ์ทางสังคมและจิต ลักษณะตามสถานการณ์ ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม ตัวแบบที่กระทำดี และเจตคติที่ดีต่อการ กระทำดี โดยวิเคราะห์ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

รูปแบบที่สอง ใช้ตัวแปรอิสระ 3 ตัวแปร ในกลุ่มจิตลักษณะ ได้แก่ เหตุผลเชิง จริยธรรม การมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน โดยวิเคราะห์ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

รูปแบบที่สาม ใช้ตัวแปรอิสระ 2 ตัวแปรกับอีก 1 กลุ่ม คือ ความพร้อม สถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิตลักษณะ และกลุ่มตัวแปรทางชีวสังคม ซึ่งนำเข้า วิเคราะห์ครั้งละ 1 ตัวแปรจนครบทุกตัว

ลำดับที่ 2 การวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ทั้งแบบ รวม (Total) และแบบก้าวหน้า (Forward) ด้วยตัวแปรทำนายจำนวน 3 ชุด

แต่ละลำดับและรูปแบบการวิเคราะห์ ตัวแปรตามคือความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็ก และเยาวชนในสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิเคราะห์จะ เสนอเรียงตามลำดับและรูปแบบการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความตั้งใจที่จะกระทำดี ของเด็กและเยาวชนในสถาน พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีสถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะ ตามสถานการณ์ต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบที่หนึ่ง คือ พิจารณาความแปรปรวนของความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ๗ จังหวัด อุบลราชธานี ตามตัวแปรอิสระสถานการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะตามสถานการณ์ ซึ่งได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม ตัวแบบที่กระทำดี และเจตคติที่ดีต่อการกระทำดี

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลในสังคมให้การยอมรับนับถือเด็ก และ เยาวชนและยอมรับในคุณค่าความสามารถ ความคิดความรู้สึกและการกระทำ ให้ความ สันใจยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งในสังคมและให้การสนับสนุนในการทำสิ่งต่าง ๆ โดยแบบวัดเป็น แบบมาตรประเมิน รวมค่ามีจำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อมีมาตราวัด 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ประเมิน 3 ด้านคือ 1) การสนับสนุนจากคนในครอบครัว คือพ่อแม่ ญาติ พี่น้อง 2) การสนับสนุนจากเพื่อน เพื่อนร่วมงาน บุคคลพิเศษ และ 3) การสนับสนุนจากผู้ควบคุม หัวหน้า ครู พิสัยที่พบในกลุ่มตัวอย่างคือ 37 ถึง 60 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 45.43 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.15 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 46.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ เด็กและเยาวชนที่ได้คะแนนมากกว่า 46 คะแนน แสดงว่าเป็น เด็กและเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง ส่วนเด็กและเยาวชนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 46 คะแนนลงไปแสดงว่าเป็นเด็กและเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่ำ

ตัวแบบที่กระทำดี หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนมีตัวแบบที่กระทำหรือ แสดงออกในพฤติกรรมที่เหมาะสมและก่อให้เกิดการเลียนแบบในพฤติกรรมนั้น ๆ ตัวแปรนี้วัด โดยแบบวัดการมีแบบอย่างที่เหมาะสม มีจำนวน 10 ข้อ แต่ละข้อเป็นประโยชน์ประกอบมาตร ประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ประเมิน 2 ด้าน คือ 1) การมี แบบอย่างที่ดีจากผู้ปกครอง และ 2) การมีแบบอย่างที่ดีจากเพื่อน พิสัยที่พบในกลุ่มตัวอย่างคือ 33 ถึง 55 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 39.74 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.55 คะแนน ค่ามัธย ฐานเท่ากับ 40.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ เด็กและ เยาวชนที่ได้คะแนนมากกว่า 40 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีแบบอย่างที่เหมาะสมมาก และเด็กและ เยาวชนที่ได้รับคะแนนรวมตั้งแต่ 40 คะแนนลงไปแสดงว่าเป็นผู้ที่มีแบบอย่างที่เหมาะสมน้อย

เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของเด็กและเยาวชนที่มีต่อพฤติกรรมหรือการกระทำที่สังคมยอมรับหรือเป็นประโยชน์ต่อสังคม ความรู้สึกดังกล่าวอาจมีลักษณะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย เห็นประโยชน์ไม่เห็นประโยชน์ เห็นคุณค่าไม่เห็นคุณค่า ตัวแปรนี้วัดโดย แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระทำของฉันทัน ซึ่งมีจำนวน 15 ข้อ แต่ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตราประเมนรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ประเมิน 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านความรู้สึก และ 3) ด้านแนวโน้มพฤติกรรม พิสัยที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 52 ถึง 90 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 64.53 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.45 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 64.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ เด็กและเยาวชนที่ได้คะแนนมากกว่า 64 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อการกระทำดีมาก และเด็กและเยาวชนที่ได้รับคะแนนรวมตั้งแต่ 64 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่มีเจตคติที่ดีต่อการกระทำดีน้อย

ความตั้งใจที่จะกระทำดี หมายถึง การที่เด็กและเยาวชนมีความมุ่งมั่น พยายามเอาใจใส่อย่างจริงจัง มีสำนึกในการที่จะกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมได้ด้วยตนเอง ตัวแปรนี้วัดโดยแบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการกระทำต่างๆไป มีจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตราประเมนรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยที่พบในกลุ่มตัวอย่าง คือ 51 ถึง 110 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 86.23 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.63 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 87.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ เด็กและเยาวชนที่ได้คะแนนมากกว่า 87 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงและเด็กและเยาวชนที่ได้รับคะแนนรวมตั้งแต่ 87 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความตั้งใจที่จะกระทำดีต่ำ

กลุ่มที่จะทำการวิเคราะห์ จะทำการวิเคราะห์ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งตามตัวแปรอิสระชั้นรองหรือชีวสังคมมี 5 ตัวแปรคือ ระดับการศึกษา แบ่งเป็น ต่ำ กับ สูง อาชีพ แบ่งเป็น ไม่ประกอบอาชีพ กับ ประกอบอาชีพ สถานภาพสมรสของบิดามารดา แบ่งเป็น บิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับ บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน สภาพการพักอาศัย แบ่งเป็น อยู่กับบิดามารดา กับ ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา แบ่งเป็น อาชีพเกษตรกรรม กับ ไม่ใช่เกษตรกรรม รวม 10 กลุ่ม การรายงานผลในกลุ่มย่อย จะรายงานเฉพาะเมื่อกลุ่มย่อยแบ่งตามตัวแปรเดียวกันมีผลต่างกันเท่านั้น ถ้ากลุ่มย่อยที่นำมาเปรียบเทียบกันมีผลที่มีนัยสำคัญในการทำงานเดียวกันจะไม่รายงาน เพราะผลเช่นนี้จะปรากฏอยู่ในกลุ่มรวมอยู่แล้ว ตัวแปรตาม คือ ความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาตามการสนับสนุนทางสังคม ตัวแบบที่กระทำดี และ เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้ ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาตามสถานการณ์ทางสังคมและจิตตามสถานการณ์ 3 ประการ วิเคราะห์กลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าเอฟ F							เปอร์เซ็นต์ ทำนาย
		สนับสนุนฯ (ก)	ตัวแบบฯ (ข)	เจตคติ (ค)	(ก)*(ข)	(ก)*(ค)	(ข)*(ค)	(ก)*(ข)*(ค)	
รวม	300	14.18***	3.99*	143.22***	1.89	< 1	< 1	< 1	42.4
การศึกษาค่ำ	216	13.76***	< 1	108.86***	< 1	< 1	< 1	< 1	41.2
การศึกษาสูง	81	< 1	7.95**	34.01***	2.27	< 1	< 1	< 1	44.6
ไม่ประกอบอาชีพ	202	10.67***	1.43	86.33***	3.95*	< 1	< 1	< 1	41.9
ประกอบอาชีพ	97	3.27	2.12	55.09***	< 1	< 1	< 1	1.12	42.9
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	113	5.41*	6.04*	50.55***	< 1	2.28	1.09	< 1	42.7
บิดามารดาแยกกันอยู่	187	12.12***	< 1	91.02***	6.71**	< 1	< 1	< 1	43.1
พักอยู่กับบิดามารดา	188	10.47***	2.05	78.91***	< 1	2.08	1.88	< 1	40.9
ไม่พักกับบิดามารดา	111	4.52*	2.77	56.88***	1.55	< 1	< 1	< 1	46.1
อาชีพเกษตรกรรม	112	5.42*	5.84*	49.47***	< 1	2.18	1.11	< 1	42.5
ไม่ใช่เกษตรกรรม	186	11.18***	< 1	90.84***	6.77**	< 1	< 1	< 1	43.1

***มีนัยสำคัญที่ระดับ.001 **มีนัยสำคัญที่ระดับ.01 *มีนัยสำคัญที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์กลุ่มรวม คะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดี แปรปรวนตามตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัว คือ การสนับสนุนทางสังคม เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี ที่ระดับนัยสำคัญที่ .001 และ แปรปรวนตามตัวแบบที่กระทำดีที่ระดับนัยสำคัญที่ .05 แต่ไม่แปรปรวนตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระครั้งละสองตัว หรือครั้งละสามตัวแต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระพบว่า เด็กและเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดี ($\bar{X} = 89.62$) สูงกว่าเด็กและเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่ำ ($\bar{X} = 83.34$) เด็กและเยาวชนที่มีตัวแบบที่กระทำดีมาก มีความตั้งใจที่จะกระทำดี ($\bar{X} = 89.62$) มากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีตัวแบบที่กระทำดีน้อย ($\bar{X} = 63.21$)

เด็กและเยาวชนที่มีเจตคติที่ดีต่อการกระทำดีมาก ($\bar{X} = 86.25$) มีความตั้งใจที่จะกระทำดีมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีเจตคติที่ดีต่อการกระทำดีน้อย ($\bar{X} = 79.94$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี เปรียบเทียบตามสถานการณ์ทางสังคม

กลุ่ม	สนับสนุนทางสังคม		ตัวแบบที่กระทำดี		เจตคติที่ดี	
	ต่ำ	สูง	น้อย	มาก	น้อย	มาก
รวม	83.34	89.62	83.21	89.62	79.94	86.23
การศึกษาต่ำ	83.06	89.32	-	-	79.99	93.45
การศึกษาสูง	-	-	82.13	91.67	80.00	93.06
ไม่ประกอบอาชีพ	83.07	90.04	-	-	80.01	86.45
ประกอบอาชีพ	-	-	-	-	79.65	91.94
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	81.90	87.70	80.58	88.16	79.05	92.09
บิดามารดาแยกกันอยู่	84.25	90.70	-	-	80.59	93.78
พักอยู่กับบิดามารดา	82.60	89.21	-	-	79.84	92.09
ไม่พักกับบิดามารดา	84.47	90.66	-	-	80.17	95.24
อาชีพเกษตรกรรม	81.90	87.92	80.65	88.16	79.08	92.09
ไม่ใช่เกษตรกรรม	84.25	90.68	-	-	80.59	93.79

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยพบว่าคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีแปรปรวนตามตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมในกลุ่มเด็กและเยาวชน 8 กลุ่มย่อย จาก 10 กลุ่มที่เด่นชัด คือ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำ และกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบพบว่าเด็กและเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูงจะมีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่ำ (ดูค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 4.3) คะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีแปรปรวนตามตัวแปรตัวแบบที่กระทำดีในกลุ่มเด็กและเยาวชน 3 กลุ่ม จาก 10 กลุ่มที่เด่นชัดคือ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูง กลุ่มที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน และกลุ่มที่บิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบพบว่าเด็กและเยาวชนที่มีตัวแบบที่กระทำดีมาก มีความตั้งใจที่จะกระทำดีมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีตัวแบบที่กระทำดีน้อย (ดูค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 4.3) คะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีแปรปรวนไปตามตัวแปรเจตคติที่ดีต่อการกระทำดี ในกลุ่มเด็กและเยาวชนทั้ง 10 กลุ่มย่อย เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีเจตคติที่ดีต่อการกระทำดีมากมีความตั้งใจที่จะกระทำดีมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีเจตคติที่ดีต่อการกระทำดีน้อย การวิเคราะห์ยังได้พบว่าคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดี แปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนทางสังคม กับตัวแบบที่กระทำดี ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ถึง

.01 ในกลุ่มย่อย ไม่ประกอบอาชีพ บิดามารดาแยกกันอยู่และ กลุ่มบิดามารดาประกอบอาชีพ เกษตรกรรม

จากผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยที่ได้ พบว่า คะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็ก และเยาวชนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสองตัวพร้อมกันคือ การสนับสนุนทางสังคม และ ตัวแบบที่กระทำดี ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ถึง .01 ในเด็กและเยาวชนกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's method) ผลแสดงในตารางที่ 4.4 ถึง 4.6

ตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดี พิจารณาตามการสนับสนุนทางสังคม และตัวแบบที่กระทำดีในกลุ่มไม่ประกอบอาชีพ จำนวน 202 คน

ตัวแปร		จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(11)	(21)	(22)
สนับสนุน	ตัวแบบ						
					79.14	80.70	84.13
ต่ำ	มาก	16	(12)	78.06	1.08	2.64	6.07*
ต่ำ	น้อย	50	(11)	79.14	-	1.56	4.99
สูง	น้อย	27	(21)	80.70		-	3.43
สูง	มาก	16	(22)	84.13			-

*มีนัยสำคัญที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.4 ผลการเปรียบเทียบความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนที่มี การสนับสนุนทางสังคมและตัวแบบที่กระทำดีต่างกัน ในกลุ่มไม่ประกอบอาชีพ พบว่ามีนัยสำคัญ 1 คู่ ซึ่งพิจารณาแล้ว พบว่าเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ซึ่งมีตัวแบบที่กระทำดีมาก ถ้าได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดีมากกว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่ำ

ตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดี พิจารณาตามการสนับสนุนทางสังคม และตัวแบบที่กระทำดีในกลุ่มบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 187 คน

ตัวแปร		จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(11)	(21)	(22)
สนับสนุน	ตัวแบบ						
ต่ำ	มาก	11	(12)	76.36	3.36	5.35	9.1*
ต่ำ	น้อย	47	(11)	79.72	-	1.99	5.74*
สูง	น้อย	21	(21)	81.71		-	3.75
สูง	มาก	13	(22)	85.46			-

*มีนัยสำคัญที่ระดับ.01

จากตารางที่ 4.5 ผลการเปรียบเทียบความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนที่มีการสนับสนุนทางสังคมและตัวแบบที่กระทำดีต่างกัน ในกลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่ พบว่ามีนัยสำคัญ 2 คู่ พิจารณาแล้วมีผลสำคัญคือ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ ซึ่งมีตัวแบบที่กระทำดีมาก ถ้าได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่ำ และเยาวชนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ ซึ่งมีการสนับสนุนทางสังคมสูงและมีตัวแบบที่กระทำดีมาก มีความตั้งใจที่จะกระทำดีมากกว่าการได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่ำและตัวแบบที่กระทำดีน้อย

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดี พิจารณาตามการสนับสนุนทางสังคม และตัวแบบที่กระทำดีในกลุ่มที่บิดามารดาประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกร จำนวน 186 คน

ตัวแปร		จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(11)	(21)	(22)
สนับสนุน	ตัวแบบ						
ต่ำ	มาก	11	(12)	76.36	3.36	5.35	9.1*
ต่ำ	น้อย	47	(11)	79.72	-	1.99	5.74*
สูง	น้อย	21	(21)	81.71		-	3.75
สูง	มาก	13	(22)	85.46			-

*มีนัยสำคัญที่ระดับ.01

จากตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนที่มีการสนับสนุนทางสังคมและตัวแบบที่กระทำดีต่างกัน ในกลุ่มที่บิดามารดาประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกร พบว่ามีนัยสำคัญ 2 กลุ่ม ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วมีผลสำคัญคือ เด็กและเยาวชนกลุ่มที่บิดามารดาประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกร ที่มีการสนับสนุนทางสังคมสูงและมีตัวแบบที่กระทำดีมาก มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่ำ และเด็กและเยาวชนกลุ่มที่บิดามารดาไม่ได้ประกอบอาชีพเกษตรกร มีการสนับสนุนทางสังคมสูงและมีตัวแบบที่กระทำดีมาก มีความตั้งใจที่จะกระทำดีมากกว่าการได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่ำและตัวแบบที่กระทำดีน้อย

สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีสถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะตามสถานการณ์ต่างกัน พบว่าเด็กและเยาวชนมีความตั้งใจที่จะกระทำดี คือ 1) เด็กและเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูงโดยทั่วไป และที่เด่นชัด คือ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำ และกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ 2) เด็กและเยาวชนที่มีตัวแบบที่กระทำดีมากที่เด่นชัด คือ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูง กลุ่มที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน และกลุ่มที่บิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกร 3) เด็กและเยาวชนที่มีเจตคติที่ดีมากต่อการกระทำดีโดยทั่วไป นอกจากนี้ยังพบว่า 4) ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ในกลุ่มบิดามารดาแยกกันอยู่ และในกลุ่มบิดามารดาประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกร ซึ่งมีตัวแบบที่กระทำดีมาก ถ้าได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่ามีตัวแบบที่กระทำดีน้อย และยังพบอีกว่า 5) ในกลุ่มบิดามารดาแยกกันอยู่และกลุ่มบิดามารดาประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกร ที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมสูงและมีตัวแบบที่กระทำดีมากจะมีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่ได้รับการสนับสนุนทางสังคมต่ำและมีตัวแบบที่กระทำดีน้อย

2.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความตั้งใจที่จะกระทำดี ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีจิตลักษณะต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบที่สอง คือ พิจารณาความแปรปรวนของความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ ๑ จังหวัดอุบลราชธานี ตามตัวแปรอิสระที่เป็นจิตลักษณะ ซึ่งได้แก่ เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคต ควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน

เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง กระบวนการคิดที่บุคคลใช้เป็นหลักในการตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อเผชิญสถานการณ์ขัดแย้งทางจริยธรรมตัวแปรนี้วัด โดย แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจ มีจำนวน 7 เรื่อง 14 ข้อ

คำถาม แต่ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตรฐานประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “เห็นด้วยอย่างยิ่ง” ถึง “ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง” พิสัยที่พบในกลุ่มตัวอย่างคือ 336 ถึง 462 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 351.77 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 47.70 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 352.00 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ เด็กและเยาวชนที่ได้คะแนนมากกว่า 352 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง เด็กและเยาวชนที่ได้รับคะแนนรวมตั้งแต่ 352 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ

การมุ่งอนาคตควบคุมตน หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะคาดการณ์ไกล และเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต สามารถวางแผนเพื่อที่จะรับผลดีและป้องกันผลเสียที่จะเกิดขึ้นได้ และควบคุมพฤติกรรมที่ดื้อใช้ความอดทนเสียสละกระทำพฤติกรรมนั้นได้อย่างเหมาะสมเป็นเวลานานพอที่จะนำไปสู่ผลในอนาคตได้ ตัวแปรนี้วัดโดยแบบวัดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของฉัน มีจำนวน 10 ข้อคำถาม แต่ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตรฐานประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยที่พบในกลุ่มตัวอย่างคือ 39 ถึง 58 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.42 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.859 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 36 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ เด็กและเยาวชนที่ได้คะแนนมากกว่า 36 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เด็กและเยาวชนที่ได้รับคะแนนรวมตั้งแต่ 36 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ

ความเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ความเชื่อและการคาดหวังของบุคคลว่าผลดีและผลเสียที่เกิดกับตนนั้น มีตนเองเป็นสาเหตุมากกว่าที่จะเป็นเพราะคนอื่น โชคเคราะห์หรือความบังเอิญตัวแปรนี้วัดโดยแบบวัดสิ่งที่มักเกิดขึ้นกับฉัน มีจำนวน 10 ข้อคำถาม แต่ละข้อมีลักษณะเป็นประโยคประกอบมาตรฐานประเมินรวมค่า 6 ระดับ ตั้งแต่ “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” พิสัยที่พบในกลุ่มตัวอย่างคือ 35 ถึง 55 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 38.08 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.228 คะแนน ค่ามัธยฐานเท่ากับ 38 คะแนน คะแนนแบ่งเป็น 2 ระดับ โดยใช้มัธยฐานเป็นเกณฑ์ เด็กและเยาวชนที่ได้คะแนนมากกว่า 38 คะแนน แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูง เด็กและเยาวชนที่ได้รับคะแนนรวมตั้งแต่ 38 คะแนนลงไป แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ

กลุ่มที่จะทำการวิเคราะห์นี้ จะทำการวิเคราะห์ในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยที่แบ่งตามตัวแปรอิสระชั้นรองหรือชีวสังคมมี 5 ตัวแปรคือ ระดับการศึกษา แบ่งเป็น ต่ำ กับ สูง อาชีพ แบ่งเป็น ไม่ประกอบอาชีพ กับ ประกอบอาชีพ สถานภาพสมรสของบิดามารดา แบ่งเป็น บิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับ บิดามารดาไม่ได้อยู่ด้วยกัน สภาพการพักอาศัย แบ่งเป็น อยู่กับบิดามารดา กับ ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา แบ่งเป็น อาชีพเกษตรกรรม กับ ไม่ใช่

เกษตรกรรม รวม 10 กลุ่ม การรายงานผลในกลุ่มย่อย จะรายงานเฉพาะเมื่อกลุ่มย่อยแบ่งตามตัวแปรเดียวกันมีผลต่างกันเท่านั้น ถ้ากลุ่มย่อยที่นำมาเปรียบเทียบกันมีผลที่มีนัยสำคัญในทำนองเดียวกันจะไม่รายงาน เพราะผลเช่นนี้จะปรากฏอยู่ในกลุ่มรวมอยู่แล้ว ตัวแปรตามคือ ความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาตามเหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจใจตน ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาตามจิตลักษณะ 3 ประการวิเคราะห์กลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน (คน)	ค่าเอฟ F				เปอร์เซ็นต์ ทำนาย			
		เหตุผล (ก)	มุ่งอนาคต (ข)	เชื่ออำนาจ (ค)	(ก)*(ข) (ก)*(ค) (ข)*(ค) (ก)*(ข)*(ค)				
รวม	300	28.05***	13.66***	15.79***	< 1	< 1	< 1	< 1	22.6
การศึกษาค่ำ	216	9.48**	7.24**	12.33***	< 1	< 1	< 1	< 1	19.1
การศึกษาสูง	81	25.62***	7.03**	3.61	< 1	1.63	< 1	< 1	29.3
ไม่ประกอบอาชีพ	202	31.49***	11.69	16.06	< 1	< 1	< 1	< 1	30.0
ประกอบอาชีพ	97	< 1	4.18	< 1	< 1	2.55	< 1	1.53	6.8
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	113	8.04**	4.11	< 1	< 1	< 1	< 1	< 1	12.1
บิดามารดาแยกกันอยู่	187	19.00***	9.58**	19.6***	< 1	< 1	< 1	< 1	26.7
พักอยู่กับบิดามารดา	188	10.94***	9.52**	7.55**	3.69	1.59	< 1	< 1	20.2
ไม่พักกับบิดามารดา	111	18.04***	6.37**	9.51**	4.76*	< 1	< 1	< 1	28.9
อาชีพเกษตรกรรม	112	7.52**	4.28*	< 1	< 1	< 1	< 1	< 1	11.9
ไม่ใช่เกษตรกร	186	18.96***	9.58**	19.56***	< 1	< 1	< 1	< 1	26.5

***มีนัยสำคัญที่ระดับ.001 **มีนัยสำคัญที่ระดับ.01 *มีนัยสำคัญที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์กลุ่มรวมคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี แปรปรวนไปตามตัวแปรอิสระ 3 ตัว คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจใจตน ที่ระดับนัยสำคัญที่ .001 แต่ไม่แปรปรวนตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระครั้งละสองตัวหรือครั้งละสามตัวแต่ประการใด เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่แบ่งตามระดับของตัวแปรอิสระพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดี ($\bar{X} = 89.84$) สูงกว่าเด็กและ

เยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ ($\bar{X} = 82.66$) เด็กและเยาวชนที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมคนสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดี ($\bar{X} = 89.48$) สูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมคนต่ำ ($\bar{X} = 83.01$) เด็กและเยาวชนที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูง ($\bar{X} = 90.11$) มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ ($\bar{X} = 82.83$)

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี เปรียบเทียบตามจิตลักษณะ

กลุ่ม	เหตุผลเชิงจริยธรรม		การมุ่งอนาคตควบคุมคน		ความเชื่ออำนาจในตน	
	ต่ำ	สูง	ต่ำ	สูง	ต่ำ	สูง
รวม	82.66	89.84	83.01	89.48	82.83	90.11
การศึกษาต่ำ	82.25	85.72	82.55	89.34	82.66	88.90
การศึกษาสูง	83.05	92.40	85.00	90.00	-	-
ไม่ประกอบอาชีพ	81.66	90.88	-	-	-	-
ประกอบอาชีพ	-	-	-	-	-	-
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	81.48	88.24	-	-	-	-
บิดามารดาแยกกันอยู่	83.51	90.65	83.78	90.55	83.27	87.29
พักอยู่กับบิดามารดา	82.85	89.15	82.44	88.89	82.44	85.77
ไม่พักอยู่กับบิดามารดา	82.39	90.81	83.88	90.86	83.48	87.09
อาชีพเกษตรกรรม	81.55	88.24	81.89	87.71	-	-
ไม่ใช่เกษตรกรรม	83.51	90.62	83.78	90.52	83.27	87.26

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อยพบว่า (ดูค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 4.8) คะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีแปรปรวนไปตามตัวแปรเหตุผลเชิงจริยธรรม 9 ใน 10 กลุ่มย่อย ที่เด่นชัดคือ กลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบ พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ คะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีแปรปรวนไปตามตัวแปรการมุ่งอนาคตควบคุมคน 7 ใน 10 กลุ่มย่อย ที่เด่นชัดคือ กลุ่มบิดามารดาแยกกันอยู่ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยกลุ่มเปรียบเทียบพบว่า เด็กและเยาวชนที่มุ่งอนาคตควบคุมคนสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มุ่งอนาคตควบคุมคนต่ำ คะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีแปรปรวนไปตามตัวแปรความเชื่ออำนาจในตน 5 ใน 10 กลุ่มย่อย ที่เด่นชัดคือ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำ กลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่ และกลุ่มที่

บิดามารดาประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกรกรรม เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูง มีความตั้งใจจะทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความเชื่ออำนาจในตนต่ำ

ผลการวิเคราะห์ในกลุ่มย่อย ยังได้พบว่า คะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนแปรปรวนไปตามปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสองตัวพร้อมกันคือ เหตุผลเชิงจริยธรรม และการมุ่งอนาคตควบคุมตน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในกลุ่มที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ ผลแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาตามเหตุผลเชิงจริยธรรมและการมุ่งอนาคตควบคุมตน ในกลุ่มไม่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา จำนวน 111 คน

ตัวแปร		จำนวน คน	รหัส	ค่าเฉลี่ย	(12)	(21)	(22)
เหตุผล	มุ่งอนาคต						
ต่ำ	ต่ำ	19	(11)	76.21	8.49*	10.68*	11.54*
ต่ำ	สูง	10	(12)	84.70	-	2.19	3.05
สูง	ต่ำ	27	(21)	86.89	-	-	0.86
สูง	สูง	8	(22)	87.75	-	-	-

*มีนัยสำคัญที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4.9 ผลการเปรียบเทียบความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมและการมุ่งอนาคตควบคุมตนต่างกัน ในกลุ่มไม่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พบว่า มีนัยสำคัญ 3 คู่ ซึ่งพิจารณาแล้วพบว่า มีผลสำคัญ 3 ประการ คือ 1) เด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำและมีการมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ 2) เด็กและเยาวชนที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ ถ้ามีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ 3) เด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ ถ้ามีการมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ

สรุปผลการวิเคราะห์ในส่วนตัวแปรจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า เด็กและ

เยาวชนที่มีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงคือ 1) เด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง โดยทั่วไป และที่เด่นชัดคือกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ 2) เด็กและเยาวชนที่มุ่งอนาคตควบคุมตนสูง โดยทั่วไปและกลุ่มที่เด่นชัดคือ กลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่ 3) เด็กและเยาวชนที่มีความเชื่ออำนาจในตนสูงโดยทั่วไป กลุ่มที่เด่นชัดคือ กลุ่มการศึกษาต่ำ กลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่ และกลุ่มที่บิดามารดาประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกร 4) เด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงและมีการมุ่งอนาคตควบคุมตนสูง เด็กและเยาวชนที่มีการมุ่งอนาคตควบคุมตนต่ำ ถ้ามีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูงมีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูง เด็กและเยาวชนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ ถ้ามีการมุ่งอนาคตควบคุมตนสูงมีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูง ในกลุ่มที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา

2.3 ผลการวิเคราะห์ความตั้งใจที่จะกระทำดี ของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานีที่มีสถานการณ์ทางสังคมโดยรวม ความพร้อมทางจิต และลักษณะทางชีวสังคมต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบที่สาม คือ การพิจารณาความแปรปรวนของความตั้งใจที่จะกระทำดี ตามตัวแปรอิสระได้แก่ สถานการณ์ทางสังคมโดยรวม ความพร้อมทางจิต และกลุ่มตัวแปรลักษณะทางชีวสังคม

ความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคมโดยรวม หมายถึง องค์ประกอบของตัวแปรอิสระที่เป็นสถานการณ์ทางสังคม 2 ประการ คือ การสนับสนุนทางสังคม ตัวแบบที่กระทำดี เด็กและเยาวชนที่มีองค์ประกอบทางสังคมสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมสถานการณ์ทางสังคมสูง ส่วนเด็กและเยาวชนที่มีองค์ประกอบสถานการณ์ทางสังคมต่ำแสดงว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคมต่ำ

ความพร้อมทางจิต หมายถึง องค์ประกอบของตัวแปรอิสระที่เป็นจิตลักษณะ 3 ประการ คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน และจิตลักษณะตามสถานการณ์ 1 ตัว คือ เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี เด็กและเยาวชนที่มีองค์ประกอบจิตลักษณะสูง แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมทางจิตสูง ส่วนเด็กและเยาวชนที่มีความพร้อมทางจิตลักษณะต่ำ แสดงว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อมทางจิตต่ำ

ลักษณะทางชีวสังคม หมายถึง ตัวแปรที่เป็นข้อมูลทั่วไปของเด็กและเยาวชน มี 5 ตัวแปร ตามรายละเอียดที่ได้รายงานผ่านมา

การวิเคราะห์ทำกับกลุ่มรวมเท่านั้น ไม่ทำกับกลุ่มย่อยเพราะนำเอาลักษณะชีวสังคมมาเป็นตัวแปรอิสระแล้ว ตามตัวแปรของการวิเคราะห์ คือ ความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชน โดยจะขอนำเสนอตามลำดับดังนี้

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดี พิจารณาตามความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิต ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้ดังเสนอในตารางที่ 4.10

จากตารางที่ 4.10 การวิเคราะห์พบว่า คะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชน แปรปรวนไปตามสถานการณ์ทางสังคมโดยรวมและความพร้อมทางจิตลักษณะ และพบว่าแปรปรวนไปตามลักษณะของครอบครัว การพักอาศัย และอาชีพของบิดามารดา เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มเปรียบเทียบพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีความพร้อมทางสถานการณ์ทางสังคมสูงมีความตั้งใจที่จะกระทำดีมากกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความพร้อมทางสังคมต่ำ เด็กและเยาวชนที่มีความพร้อมทางจิตสูงมีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มีความพร้อมทางจิตต่ำ (ดูค่าเฉลี่ยจากตารางที่ 4.11) เด็กและเยาวชนที่บิดามารดาแยกกันอยู่มีความตั้งใจที่จะกระทำดีมากกว่าเด็กและเยาวชนที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีความตั้งใจที่จะกระทำดีมากกว่าเด็กและเยาวชนที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา เด็กและเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีความตั้งใจที่จะกระทำดีสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่บิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาจำแนกตามความพร้อมสถานการณ์ทางสังคม ความพร้อมทางจิต และลักษณะทางชีวสังคม (n = 300)

ความพร้อม สถานการณ์(n)	ความพร้อม ทางจิต (ข)	ค่าเอฟ (F)					เปอร์ เซ็นต์ ทำนาย
		ชีวสังคม (ค)	(ก)X(ข)	(ก) X (ค)	(ข) X (ค)	(ก) X (ข) X (ค)	
6.61*	41.65***	(การศึกษา) < 1	< 1	< 1	< 1	< 1	42.8
5.18*	36.45***	(อาชีพ) < 1	< 1	1.92	< 1	1.66	45.7
8.63**	39.75***	(ครอบครัว) 4.18*	1.36	< 1	< 1	1.13	44.9
6.45**	54.94***	(พักอาศัย) 4.80*	< 1	2.87	< 1	1.66	46.4
8.66**	39.66***	(อาชีพบิดามารดา) 4.22*	1.39	< 1	< 1	1.09	44.8

***มีนัยสำคัญที่ระดับ.001 **มีนัยสำคัญที่ระดับ.01 *มีนัยสำคัญที่ระดับ.05

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี ของกลุ่มเปรียบเทียบ ความพร้อมทางสถานการณืทางสังคม ความพร้อมทางจิตและลักษณะชีวสังคม

ความพร้อมสถานการณื		ความพร้อมทางจิต		ลักษณะทางชีวสังคม	
สูง	ต่ำ	สูง	ต่ำ		
88.79	83.98	92.42	80.35	-	-
88.25	84.12	91.65	80.72	-	-
88.50	83.29	91.49	80.30	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 84.08	บิดามารดาแยกกันอยู่ 87.71
89.46	84.96	93.77	80.64	พักกับบิดามารดา 85.26	ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา 89.15
88.53	83.29	91.52	80.30	เกษตรกรรม 84.08	ไม่ใช่เกษตรกรรม 87.74

ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้ พบว่า เด็กและเยาวชนที่มีความตั้งใจกระทำดีสูง ได้แก่ 1) เด็กและเยาวชนที่มีความพร้อมทางสถานการณืทางสังคมสูง 2) เด็กและเยาวชนที่มีความพร้อมทางจิตสูง 3) เด็กและเยาวชนที่บิดามารดาแยกกันอยู่ 4) เด็กและเยาวชนที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา 5) เด็กและเยาวชนที่บิดามารดาไม่ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

2.4 ผลการเปรียบเทียบการทำนายความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชน ฯ ด้วยกลุ่มตัวแปรสถานการณืทางสังคม และจิตลักษณะ

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการเปรียบเทียบการทำนายความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชน โดยในการวิเคราะห์สมการทำนายจะใช้ตัวทำนายทั้งสิ้น 3 ชุด 6 ตัวแปร ในชุดที่หนึ่งมีตัวทำนาย 2 ตัวทำนาย ซึ่งเป็นสถานการณืทางสังคม คือ การสนับสนุนทางสังคม ตัวแบบที่กระทำดี ชุดที่สองมี 4 ตัวทำนาย ซึ่งเป็นจิตลักษณะเดิมกับจิตลักษณะตามสถานการณื คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่ออำนาจในตน เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี ชุดที่สาม มี 6 ตัวทำนาย ซึ่งเป็นการรวมชุดที่หนึ่งกับชุดที่สองเข้าด้วยกัน ตัวแปรทุกตัวมีค่าต่อเนื่อง จุดมุ่งหมายคือ เพื่อเปรียบเทียบปริมาณการทำนายชุดที่สามว่าจะทำนายได้มากกว่าชุดที่หนึ่ง หรือชุดที่สองตามลำพังเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ความแตกต่างเท่ากับ 5 เปอร์เซนต์

จากการเปรียบเทียบเปอร์เซนต์การทำนายที่ได้จากการวิเคราะห์แบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ทั้งแบบรวม (Total) และแบบก้าวหน้า (Forward) ของตัวทำนายครั้งละชุดต่อตัวถูกทำนาย (ความตั้งใจที่จะกระทำดี) ครั้งละตัว โดยจะกระทำทั้งในกลุ่มรวมและกลุ่มย่อยอีก 8 กลุ่ม ซึ่งได้กำหนดตามประเภท หรือชั้นของตัวแปรอิสระชั้นรอง 5 ตัว คือ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพครอบครัว พักอาศัย อาชีพของบิดามารดา โดยมีตัวแปรตามคือ ความตั้งใจที่จะกระทำดี ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 4.12 - 4.14

ตารางที่ 4.12 เปอร์เซนต์ทำนายรวมและตัวทำนายที่สำคัญของความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี โดยตัวทำนายกลุ่มสถานการณ์ทางสังคม 2 ตัวแปรและจิตลักษณะตามสถานการณ์ 1 ตัวแปร วิเคราะห์กลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	เปอร์เซนต์ทำนายรวม	ตัวทำนายที่สำคัญ	ค่าเบต้าของตัวทำนายที่สำคัญ
กลุ่มรวม	60.0	3,1	.73,.15
การศึกษาต่ำ	60.8	3,1	.74,.16
การศึกษาสูง	62.0	3,2	.69,.19
ไม่ประกอบอาชีพ	60.3	3,1	.73,.14
ประกอบอาชีพ	62.4	3,1	.75,.16
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	61.4	3,1	.72,.15
บิดามารดาแยกกันอยู่	61.0	3,1	.74,.13
พักอยู่กับบิดามารดา	58.9	3,1	.69,.20
ไม่พักกับบิดามารดา	65.3	3	.81
อาชีพเกษตรกร	61.4	3,1	.72,.16
ไม่ใช่เกษตรกร	61.0	3,1	.74,.14

ตัวแปรทำนายชุดที่ 1: การสนับสนุนทางสังคม 2: ตัวแบบที่กระทำดี 3: เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี

ตัวทำนายชุดที่ 1 ซึ่งมี 3 ตัวแปร สามารถทำนายความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในกลุ่มรวมได้ 60.0 % (ดูตารางที่ 4.12) ตัวทำนายที่สำคัญคือ เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี และการสนับสนุนทางสังคม (ค่า α เท่ากับ .73, .15 ตามลำดับ) ทำนายได้สูงสุดในกลุ่มไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คือ 65.3 % ตัวทำนายสำคัญคือ เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี (ค่า α เท่ากับ .81) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มพักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คือ 58.9% ตัวทำนายที่สำคัญคือ เจตคติที่ดีต่อการกระทำดีและการสนับสนุนทางสังคม (ค่า α เท่ากับ .69, .20 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.13 เปอร์เซนต์ทำนายรวมและตัวทำนายที่สำคัญของความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี โดยตัวทำนายกลุ่มจิตลักษณะ 3 ตัวแปร วิเคราะห์กลุ่มรวม และ กลุ่มย่อย

กลุ่ม	เปอร์เซนต์ทำนายรวม	ตัวทำนายที่สำคัญ	ค่าเบต้าของตัวทำนายที่สำคัญ
กลุ่มรวม	39.5	6,5,4	.40,.28,.20
การศึกษาต่ำ	32.4	6,5,4	.34,.27,.20
การศึกษาสูง	43.7	6,5	.59,.36
ไม่ประกอบอาชีพ	45.2	6,5,4	.46,.28,.22
ประกอบอาชีพ	11.1	5,6	.30,.20
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	28.2	5,6	.40,.36
บิดามารดาแยกกันอยู่	41.7	4,6,5	.31,.41,.21
พักอยู่กับบิดามารดา	33.7	5,6,4	.31,.33,.20
ไม่พักอยู่กับบิดามารดา	38.5	6,5,4	.47,.25,.21
อาชีพเกษตรกรรม	28.1	5,6	.39,.36
ไม่ใช่เกษตรกรรม	41.6	4,6,5	.31,.41,.21

ตัวแปรทำนายชุดที่ 2 4: ความเชื่ออำนาจในตน 5: มุ่งอนาคตควบคุมตน 6: เหตุผลเชิงจริยธรรม

จากตารางที่ 4.13 พบว่าตัวทำนายชุดที่ 2 ซึ่งมี 3 ตัวแปรสามารถทำนายความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนกลุ่มรวมได้ 35.9% ตัวทำนายสำคัญ (ดูตารางที่ 4.13) คือ เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน (ค่า α เท่ากับ .40, .28, .20 ตามลำดับ) โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ คือ 45.2 % ตัวทำนายสำคัญคือ เหตุผลเชิงจริยธรรม การมุ่งอนาคตควบคุมตน และความเชื่ออำนาจในตน (ค่า α เท่ากับ .46, .28, .22 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มประกอบอาชีพ คือ 11.1 % ตัวทำนายสำคัญ คือ การมุ่งอนาคตควบคุมตน และ เหตุผลเชิงจริยธรรม (ค่า α เท่ากับ .30, .20 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.14. เปอร์เซนต์ทำนายรวมและตัวทำนายที่สำคัญของความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี โดยตัวทำนายสถานการณ์ทางสังคมและจิตลักษณะรวม 6 ตัวแปร วิเคราะห์กลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	เปอร์เซนต์ทำนายรวม	ตัวทำนายที่สำคัญ	ค่าเบต้าของตัวทำนายที่สำคัญ
กลุ่มรวม	64.1	3,6,1,4	.65, .18, .10, .08
การศึกษาต่ำ	63.3	3,6,1	.69, .17, .13
การศึกษาสูง	67.3	3,1,2	.54, .25, .22
ไม่ประกอบอาชีพ	64.4	3,6,5	.61, .26, .10
ประกอบอาชีพ	66.3	3,1,4	.73, .16, .14
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	61.0	3,1	.72, .16
บิดามารดาแยกกันอยู่	66.1	3,6,4,1	.62, .22, .12, .09
พักอยู่กับบิดามารดา	61.3	3,1,6,4	.61, .16, .13, .12
ไม่พักอยู่กับบิดามารดา	67.7	3,6	.73, .20
อาชีพเกษตรกรรม	61.0	3,1	.72, .16
ไม่ใช่เกษตรกรรม	66.1	3,6,4,1	.62, .22, .12, .09

ตัวแปรทำนายชุดที่ 3 1: การสนับสนุนทางสังคม 2: ตัวแบบที่กระทำดี 3: เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี 4: ความเชื่ออำนาจในตน 5: มุ่งอนาคตควบคุมตน 6: เหตุผลเชิงจริยธรรม

ตัวทำนายชุดที่สามประกอบด้วย สถานการณ์ทางสังคม จิตลักษณะ และจิตลักษณะตามสถานการณ์ จากตัวทำนายชุดที่ 1 และชุดที่ 2 รวมเป็น 6 ตัวแปร สามารถทำนายความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและเยาวชนในกลุ่มรวมได้ 64.1 % (ดูตารางที่ 4.14) ตัวทำนายสำคัญ คือ เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี เหตุผลเชิงจริยธรรม การสนับสนุนทางสังคม และความเชื่ออำนาจในตน (ค่า α เท่ากับ .65, .18, .10, .08 ตามลำดับ) โดยทำนายได้สูงสุดในกลุ่มไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา คือ 67.7 % ตัวทำนายสำคัญคือ เจตคติที่ดีต่อการกระทำดีและเหตุผลเชิงจริยธรรม (ค่า α เท่ากับ .73, .20 ตามลำดับ) ทำนายได้ต่ำสุดในกลุ่มบิดามารดาอยู่ด้วยกันและบิดามารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ 61.0 % ตัวทำนายสำคัญคือเจตคติที่ดีต่อการกระทำดีและการสนับสนุนทางสังคม (ค่า α เท่ากับ .72, .16 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายรวมความตั้งใจที่จะกระทำดีของเด็กและ
เยาวชนใน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดอุบลราชธานี โดยทำนาย
3 ชุด 6 ตัวแปร กลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

กลุ่ม	จำนวน	เปอร์เซ็นต์การทำนาย			เปอร์เซ็นต์ ที่แตกต่าง
		ตัวทำนายชุดที่ 1	ตัวทำนายชุดที่ 2	ตัวทำนายชุดที่ 3	
กลุ่มรวม	300	60.0	39.5	64.1	4.1
การศึกษาต่ำ	216	60.8	32.4	63.3	2.5
การศึกษาสูง	81	62.0	43.7	67.3	5.3*
ไม่ประกอบอาชีพ	202	60.3	45.2	64.4	4.1
ประกอบอาชีพ	97	62.4	11.1	66.3	3.9
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	112	61.4	28.2	61.0	0.4
บิดามารดาแยกกันอยู่	186	61.0	41.7	66.1	5.1 *
พักอยู่กับบิดามารดา	188	58.9	33.7	61.3	2.4
ไม่พักกับบิดามารดา	111	65.3	38.5	67.7	2.4
อาชีพเกษตรกร	112	61.4	28.1	61.0	0.4
ไม่ใช่เกษตรกร	186	61.0	41.6	66.1	5.1*

*เปอร์เซ็นต์ทำนายที่แตกต่างมากกว่า 5 %

ตัวทำนายชุดที่ 1 ตัวแปรจิตลักษณะ 1: ความเชื่ออำนาจในตน 2: มุ่งอนาคตควบคุมตน 3: เหตุผลเชิงจริยธรรม
ตัวทำนายชุดที่ 2 ตัวแปรสถานการณ์ 4: การสนับสนุนทางสังคม 5: ตัวแบบที่กระทำดี 6: เจตคติที่ดีต่อการกระทำดี
ตัวทำนายชุดที่ 3 ตัวแปรสถานการณ์และตัวแปรจิตลักษณะรวมกัน

เมื่อพิจารณาเปอร์เซ็นต์ทำนายระหว่างกลุ่มเปรียบเทียบที่แบ่ง โดยตัวแปรอิสระชั้นรอง พบว่า การทำนายด้วยตัวทำนายชุดที่ 1 มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มเปรียบเทียบ 1 คู่ คือ กลุ่มที่ไม่ได้พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา เปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา การทำนายด้วยตัวทำนายชุดที่ 2 มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มเปรียบเทียบ 4 คู่ คือ กลุ่มที่มีการศึกษาสูง เปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มการศึกษาต่ำ กลุ่มที่ไม่ได้ประกอบอาชีพเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพ กลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่เปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มที่บิดามารดาอยู่ร่วมกัน กลุ่มที่บิดามารดาประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ใช่เกษตรกรเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกร การทำนายด้วยตัวทำนายชุดที่ 3 มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มเปรียบเทียบ 3 คู่ คือ กลุ่มที่บิดามารดาแยกกันอยู่เปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน กลุ่มที่ไม่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาเปอร์เซ็นต์การทำนายสูงกว่ากลุ่มที่พัก

อาศัยอยู่กับบิดามารดา กลุ่มที่บิดามารดาไม่ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเปอร์เซ็นต์การทำนายสูง
กว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ผลการเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ทำนายชุดที่ 3 กับชุดที่ 1 และชุดที่ 2 พบว่าตัวทำนายชุดที่
3 ทำนายได้ดีกว่าตัวทำนายชุดที่ 1 และ 2 ใน 3 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มการศึกษาสูง กลุ่มบิดามารดา
แยกกันอยู่ กลุ่มที่บิดามารดาไม่ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม